

(दिवसः) Sak. I., सदावगाहङ्गा भवारिसचयः Rt. I. 1; ३ a bathing-place. (Written also वगाहः)

अवगाहन n. १ Plunging; २ bathing, दधानामवगाहनाय विधिना रम्यं सरो निर्मितम् Sr. T. 1. अवर्गति १ a. (f. ता) १ Abused, censured; २ wicked, vile; ३ satirized in song. II n. १ Reproach, blame; २ an evil report.

अवगुण m. Fault, defect, अन्यदीर्घं परावगुणम् Mall. on Kir. XIII. 48.

अवगुणठन n. १ Veiling; २ a veil, e.g. तिभिरावगुणठनपटक्षेपं विधने विषुः; ३ covering. Comp. -वती f. covered with a veil, केयमवगुणठनवती Sak. v.

अवगुणित्वा f. १ Veiling; २ a veil; ३ a curtain.

अवगुणित्वा a. (f. ता) Covered, रजनीनिभिरावगुणित्वे K. S. IV. 11.

अवगूहन n. १ Hiding; २ embracing.

अवगोरण n. Assaulting with intent to kill, (in criminal law).

अवग्रह m. १ The withholding or failure of rain, नभोनभय-योद्धिमवग्रह इवान्तरे R. XII. 29, I. 62, x. 48; २ drought, दृष्टेव सीतां तदवग्रहक्षताम् K. S. V. 61; ३ obstacle, impediment; ४ a hiatus, as in विष्कृता च तच्च मदनञ्च इमाञ्च माड्च, Bhartr. II. 2. (in gram.); ५ nature; ६ a term of abuse; ७ an elephant's forehead; ८ a herd of elephants; ९ the sign (S.).

अवग्रहन n. १ Obstacle, impediment; २ disregard.

अवग्रह m. The same as अवग्रह q. v.

अवग्रह m. १ A hole in the ground, a cave; २ a stone-mill for grinding corn.

अवघर्षण n. Rubbing, rubbing off.

अवघात m. १ Striking; २ killing; ३ a stroke, a blow, कर्णवघातनिषेण च ताष्माना दीकृताः करिवरेण (भृंगः) Niti. Pr. 2; ४ threshing corn in a mortar.

अवघूर्णन n. Whirling round.

अवघोषण n. १ Proclaiming; २ अवघोषणा f. २ a proclamation.

अवघ्राण n. The act of smelling.

अवचन I a. (f. ना) Silent, mute, शकुनला साख्यसादवचना तिष्ठति Sak. I. II n. १ The not speaking; २ blame, rebuke.

अवचनीय a. (f. या) १ Not fit to be uttered or spoken out (as filthy or obscene language), वादेष्ववचनीयेषु M. VIII. 269; २ not blamable, not deserving censure, सर्वथा अवहतेऽयं कुतो शवचनीयता Ut. I.

अवचन (चा) y m. Gathering, especially flowers &c., ततः प्रविशतः कसुमावचयमभिन्नत्वै सख्यौ Sak. IV., or अविरतकुसुमावचयलेदात् Sis. VII. 71.

अवचारण n. Employing, application.

अवचूल m. The pendant crest of a standard, पित्तावचूलमुन्माध्यधाम जग्मुः Sis. V. 13.

अवचूर्णन n. १ Pounding, reducing to powder; २ sprinkling absorbent powders on sores (in medicine).

अवचूल m. An ornament (such as a chouri) hanging from the top of a banner, दिवसकरवारणस्यावचूलचामरकलाप इव Kad. अवचूलक m. A brush for fanning off flies, a chouri.

अवचुल m. A cover, काञ्चनावच्छान् (खरान्) Ram.

अवचिन्न a. (f. ना) १ Cut off; २ divided, separated; ३

particularized (as by a qualifying adjective); ४ bounded, determined, दिक्षालयनवक्षिप्तं Bhartr. II. 1.; ५ separated from everything else by the properties peculiarly predicated of anything (in logic).

अवच्छुरित I a. (f. ता) Mixed, intermingled. II n. A horse-laugh.

अवच्छेद m. १ Part, portion; २ separation; ३ limit, boundary; ४ particularization, ५ determination, decision, जन्मदार्थस्यनवच्छेदे विशेषस्तिहतवः Bharti. quoted in K. Pr. II.; ६ the property of a thing by which it is distinguished from everything else.

अवच्छेदक I a. (f. दिका) १ Distinguishing, particularizing; २ separating; ३ determining, deciding. II n. A predicate or characteristic (in logic).

अवजय m. Victory, येनेन्द्रलोकावजयय इमः संधाय... लक्षणिपतिः प्रतस्ये R. VI. 62.

अवज्ञा f. Contempt, disrespect, disregard, आत्मन्यवज्ञां निधिलोकार R. II. 41. Comp.—उपहत a. treated with contempt.—सःख n. the pangs of humiliation, माजीवन् यः परावशादुःखदग्धोपि जीवति Sis. II. 45,

अवज्ञान n. The same as अवज्ञा q. v. R. I. 79.

अवह m. १ A hole; २ a pit,

अवहे चापि मे राम प्रक्षिपेद कलेवरम् Ram.; ३ a well; ४ any low or depressed part of the body, Yaj. III. 98; ५ a juggler. Comp.—कछुप m. a tortoise in a hole (lit.), an inexperienced man who has seen nothing of the world (fig.).

अवटि (शी) f. १ a hole, a cavity; २ a well.